

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 54680-08-22 מדינת ישראל נ' ברוק
ת"פ 5446-12-23 מדינת ישראל נ' ברוק

לפני **כבוד השופט טל ענר**

בעניין: **המאשימה** **מדינת ישראל**

נגד

הנאשמים **גילי גטצו ברוק**

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע לפי הודאתו בעובדות המיוחסות לו בשני כתבי האישום שבכותרת.
2. כתב האישום בת"פ 54680-08-22 עוסק באירועים משנת 2022: באירוע ראשון שמועדו לא ידוע במדויק הנאשם זרק מראת זכוכית עגולה והמראה התנפצה; באירוע נוסף ממועד לא ידוע הנאשם זרק שלט לעבר מכשיר הטלויזיה וסדק אותו; לבסוף, ביום 21.8.2022 הנאשם שלח לאשתו (להלן: המתלוננת) מסרונים הכוללים איומים חריפים, ובהם **"העונש שלך יהיה שאני ישפוך לך שמן רותח על הפנים... אני ממש מסוכן ואני לא צוחק... את בבעיה חמורה את תאבדי את כל הפנים היפות שלך לכך החיים ואת הבוגד איתך אני ירצח מאה פעמים ויתאבד, רחל תיזהרי ממני בקטע הזה..."**.
3. בעקבות הודאתו בעובדות הנ"ל הורשע הנאשם בהיזק לרכוש ובאיומים.
4. לפי האישום הראשון בת"פ 5466-12-23 ביום 2.12.2023, עת שהה הנאשם בבית עם אשתו (המתלוננת) ובתם הקטינה, השליך הנאשם חפצים בבית. לאחר שעוכב לתחנת המשטרה, בתום חקירתו, אמר הנאשם לשני אנשי משטרה **"בגלל ההתנהגות הזו שאשתי גורמת לי לעבור, בסוף אני ארצח אותה"**.
5. לפי האישום השני, יום למחרת האירוע הנ"ל (קרי ביום 3.12.2023) שוחרר הנאשם בתנאים מגבילים שכללו מעצר בית והרחקה מן המתלוננת. הנאשם הפר את ההוראה החוקית הנ"ל. הנאשם הגיע לביתו בליווי אחיו, המתלוננת הגיעה למקום והנאשם קילל אותה.

עמוד 1 מתוך 7

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 54680-08-22 מדינת ישראל נ' ברוק
ת"פ 5446-12-23 מדינת ישראל נ' ברוק

6. בעקבות הודאתו בעובדות הנ"ל הורשע הנאשם באיומים והפרת הוראה חוקית.
7. חוות דעת פסיכיאטרית קבעה שהנאשם אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין. הנאשם סובל מתסמיני פוסט טראומה ולדבריו חווה אירועים של "התנתקות" והתקפי זעם בני מספר דקות. מביע חרטה ותובנה למעשיו. הפסיכיאטר המחוזי מצא כי אין לנאשם מחשבות שווא או סכנת אובדנות, בוחן המציאות שלו תקין והוא מבין את מעשיו ואת השלכותיהם.

ראיות וטיועונים לעונש

8. הוגשו בעניינו של הנאשם תסקירי שירות המבחן.
9. **תסקיר מיום 18.6.24** – הנאשם, נעדר הרשעות קודמות, יליד 1985 נשוי ואב לשלושה. מצוי בתנאי הרחקה מבת הזוג. מסיבות רפואיות מתקיים מקצבת נכות ממשרד הביטחון. הנאשם עלה מאתיופיה בגיל 4. סיים 12 שנות לימוד. התגייס לגולני. מוכר כנכה 50% - פוסט טראומה ממלחמת לבנון. סיים תואר ראשון במנהל עסקים. משנת 2018 ועד לאחרונה עבד בחברת החשמל. הפסיק עקב הדרדרות במצבו הנפשי. את בת זוגו מכיר משנת 2008 והיא ליוותה אותו בכל ההתמודדות עם מצב הפוסט טראומה לאורך שנים. מתואר קושי באיזון התרופתי ותסמינים קשים המקשים עליו את התפקוד המשפחתי. מטופל ע"י פסיכיאטר ופסיכולוג בשיבא. לפני כשנה חוו טרגדיה כשבמהלך לידת התאומות נפטרה אחת מהן. המתלוננת סירבה לשתף פעולה עם שירות המבחן.
10. משיחה עם הפסיכולוגית המטפלת בנאשם עלה כי הוא אינו מתמיד בהגעה, התנהגותו אינה מאוזנת וכי למיטב ידיעתה אינו מתמיד במעקב הפסיכיאטרי. להערכתה נדרש לטיפול אינטנסיבי במסגרת מחלקת יום. הנאשם טען כי ממתין להשתלב בטיפול יום בבית החולים קפלן בשל התארכות זמני הטיפול (לא הציג מסמכים).
11. בנוגע לאישומים בתיק, הנאשם לדבריו חווה סיוטים שהובילו לכך שבני הזוג ישנו בנפרד עד שחווה נתק. באותה העת המתלוננת נהגה להסתובב בלילות ובשל מצבו הרעוע התעוררה בו תחושת דחק, התקשה להתמודד ושלח לה את ההודעה המאיימת.
12. בנוגע לתיק השני 5446-12-23 – הכחיש את המיוחס לו. לדבריו, בעת שהיה בתנאי מעצר, הגיע לביתם עם אחיו – המפקח, על מנת לקחת את התרופות שלו כשהיא לא נכחה בבית. בת הזוג לפתע הגיעה, והוא צעק עליה בשל התסכול שחש מכך שהגישה נגדו תלונה. הכחיש שאיים לפגוע בה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 54680-08-22 מדינת ישראל נ' ברוק
ת"פ 5446-12-23 מדינת ישראל נ' ברוק

13. גורמי סיכון: אופי העבירות שכללו מספר מקרים של אלימות מילולית ואלימות כלפי רכוש, ואת קשייו הרגשיים והנפשיים, המשליכים על התנהלותו התוקפנית ועל קשיי הוויסות מהם סובל. בנוסף, הקושי בשיתוף הפעולה עם גורמי הטיפול – אינו שומר על רצף טיפולי ואינו מתמיד במעקב הפסיכיאטרי. מנגד צוינו כגורמי סיכוי היעדר עבר פלילי ודפוסים עברייניים.

14. לסיכום קבע שירות המבחן כי מדובר באדם עם קשיי ויסות משמעותיים, סף תסכול נמוך, והתנהגות אימפולסיבית. התנהלותו אינה נובעת מדפוסים אלימים מושרשים אלא מקשיים נפשיים ורגשיים והוא זקוק לשיקום וטיפול אינטנסיבי, מעקב פסיכיאטרי וטיפול תרופתי ונפשי, שיוכלו לסייע בהפחתת הסיכון. הומלץ על דחיית הדיון לצורך קידום המענה הטיפולי הפסיכיאטרי.

15. תסקיר מיום 1.10.24 – בתחילת תקופת הדחיה עמד הנאשם עם המרפאה לבריאות הנפש, אך הפסיכיאטר העריך כי הוא חסר כוחות להתמיד בטיפול. הומלץ להפנותו ל'בית מאזן'. הנאשם למסגרת הנ"ל בשל ההליך הפלילי והחשש של גורמי הטיפול שם כי המוטיבציה שלו לטיפול חיצונית ונועדה לשפר את מצבו המשפטי.

16. דיווח עדכני מגורמי הטיפול העלה כי הנאשם אינו משתף עמם פעולה, אינו שומר על רצף טיפולי ומעקב פסיכיאטרי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מרוכז בעצמו ובקשייו, מביע תסכול רב מהניתוק ממשפחתו ורוצה לשוב לביתו, תוך התעלמות מרצון וצרכי בת הזוג, ניתוק מחומרת מעשיו וממצבי סיכון להישנות העבירות. שיחה עם בת הזוג העלתה כי הנאשם שומר על תנאי השחרור ואינו יוצר קשר עמה. עם זאת, נוקט באלימות כלכלית ורגשית כשמסרב לאשר פעילויות כספיות הדורשות את אישור שני בני הזוג ומונע הטבות כספיות המגיעות ממשרד הביטחון, כגון תשלום על מעונות.

17. לסיכום, שירות המבחן הטעים כי המענה המתאים לנאשם הוא טיפול פסיכיאטרי אינטנסיבי במסגרת אשפוז, אך הנאשם סירב להמלצה שירות המבחן וגורמי הטיפול ב"שיבא" לפנות לאשפוז פסיכיאטרי, בטענה כי אינו זקוק לכך. בנסיבות אלה, וללא מענה טיפולי מתאים סבור שירות המבחן נשקף מהנאשם סיכון גבוה לחזרה על העבירות.

18. המאשימה בטיעונה לעונש עמדה על חומרת העבירות ועל הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם. הודגש כי העבירות בתיק המאוחר בוצעו לאחר שהנאשם הודה במיוחס לו בתיק הראשון והופנה לבקשתו לשירות המבחן. המאשימה ציינה בפרט את חומרת האיומים שבוצעו פעם אחת מול אנשי חוק, ופעם נוספת בהודעה מצמררת באכזריותה ובקונקרטיית שלה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 54680-08-22 מדינת ישראל נ' ברוק
ת"פ 5446-12-23 מדינת ישראל נ' ברוק

19. בהתבסס על פסיקה ביקשה המאשימה לקבוע מתחם ענישה של 10 עד 24 חודשי מאסר בפועל. בתוך המתחם התבקשתי לגזור על הנאשם 14 חודשי מאסר, בשים לב להיעדר מענה טיפולי (ולמעשה סירובו לטיפול) והסיכון הנשקף ממנו.
20. ההגנה ציינה את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת רקעו האישי, הנפשי והמשפחתי המורכב. ההגנה ביקשה להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם ולהטיל מאסר מותנה. ההגנה הוסיפה כי בתיק הראשון (המוקדם בזמן) לא צוינה בכתב האישום עתירה של המאשימה למאסר בפועל ולכן יש לקבוע לתיק זה מתחם ענישה המתחיל במאסר מותנה.
21. הנאשם בדברו האחרון אמר כי "מציירים אותי כמפלצת אבל אני אדם אחר לגמרי". לדבריו, "אני יודע בתוך עצמי שזה לא יקרה יותר בחיים". הנאשם ציין כי חזר בתשובה ו"זהב עוזר לי וזה טוב יותר מכדורים".

התפתחויות לאחר שמיעת הטיעונים לעונש

22. במועד המקורי שנקבע להשמעת גזר הדין (5.11.2024) החלטתי באופן חריג, ובשל התרשמותי הישירה ממצבו הנפשי של הנאשם ונזקקותו הטיפולית, ודברי באת כוחו על כוונתו לפנות לטיפול פסיכיאטרי - שלא להשמיע את גזר הדין שנכתב, והדיון נדחה.
23. בדיון הבא (4.2.2025) התעדכנתי שהנאשם אושפז מרצון במחלקה פסיכיאטרית, ושוחרר מן האשפוז. בשל מרכזיות סוגיית המענה הפסיכיאטרי ביקשתי התייחסות נוספת של שירות המבחן.
24. התסקיר שהוגש הצביע על נזקקות טיפולית והחלטתי לדחות פעם נוספת את שימוע גזר הדין על מנת למצות פתרון טיפולי חדש שהוצע. הנאשם אכן שולב במוסד "רוח ים", והוגש עדכון על הטיפול לו זכה שם. לאחר דחיות נוספות, ביום 30.9.2025 הוריתי על קבלת התייחסות נוספת של שירות המבחן להליך הטיפולי אותו עבר הנאשם.
25. ביום 2.12.2025 נשמעו טיעונים משלימים לעונש על יסוד החומר והמידע שנצבר בשנה שחלפה ממועד שמיעת הטיעונים המקוריים לעונש. המאשימה הטעימה כי בהיעדר המלצה טיפולית של שירות המבחן, ונוכח שיתוף הפעולה החלקי של הנאשם עם מסגרות הטיפול אין שינוי בעמדתה העונשית.
26. ההגנה סבורה שיש לזקוף לזכות הנאשם את התקופה המשמעותית בה שהה בטיפול בבית המאזן, ואת ניסיונותיו לקדם את מצבו עם הגורמים הטיפוליים שמלווים אותו מטעם משרד הביטחון.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 54680-08-22 מדינת ישראל נ' ברוק
ת"פ 5446-12-23 מדינת ישראל נ' ברוק

27. בדיון הופיע אחיו של הנאשם שהעיד על שינוי ברור לטובה שחל בנאשם מאז שהה בבית המאזן.

דיון והכרעה

28. בהתאם להוראות החוק יש לעצב את מתחם העונש בהתאם לעיקרון המנחה – הלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

29. בענייננו נפגעו ביטחונה האישי של המתלוננת בין כותלי ביתה, וכן שלוות נפשה ורכושה. בנוסף פגע הנאשם בשלטון החוק בהפרת ההוראה החוקית.

30. כתב האישום הראשון כולל שני אירועים של נזק לרכוש, שאינם ברף חומרה גבוהה, אך מספקים הצצה להתנהגותו המסוכנת של הנאשם ולהתפרצויות הזעם העלולות להתפרץ ממנו. עבירת האימים היא ברף חומרה גבוהה, בשל התוכן האכזרי, המפורט והקונקרטי של דברי האימים. מדובר אפוא בפגיעה ממשית בערכים המוגנים.

31. בכתב האישום השני עיקר החומרה נעוץ בכך שהנאשם הוסיף לאיים על המתלוננת גם בנוכחות אנשי משטרה, ואף הפר תנאים שנקבעו בהחלטה שיפוטית (אם כי יצויין שההפרה אינה ברף חומרה גבוהה הואיל והנאשם הגיע לבית בליווי וברשות, וההפרה מתמצה בכך שקילל את המתלוננת שהזדמנה למקום).

32. נדמה כי אין צורך להרחיב בדבר חומרתן הידועה של עבירות האלימות במשפחה, ועל פגיעתן הרעה בנפגעי העבירה בתוך התא המשפחתי שאמור לספק שלוה וביטחון. מדיניות הענישה בעבירות אלימות במשפחה מגוונת וכוללת פעמים רבות מאסרים בפועל גם ברף התחתון של מתחמי הענישה, הנגזרים מטיב העבירות, כמותן, תוצאותיהן ושאר נסיבות העניין. על מנת שלא להאריך, אציין על דרך ההפניה ובשינויים המחויבים את פסקי הדין ברע"פ 2329/23 פלוני נ' מדינת ישראל (23.3.2023) (מתחם של 10-30 חודשי מאסר, 4 אישומי אימים, הפרת הוראה חוקית ותקיפה סתם של בת זוג); רע"פ 5608/23 דדון נ' מדינת ישראל (27.7.2023) (אימים כלפי גרושה, נקבעו מתחמי ענישה נפרדים ממאסר קצר ועד 12/15 חודשים); רע"פ 7561/23 אלעוקבי נ' מדינת ישראל (19.10.2023) (עבירות אימים. מתחם ממאסר קצר ועד 12 חודשים).

33. בהתבסס על האמור עד כה אני קובע כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 54680-08-22 מדינת ישראל נ' ברוק
ת"פ 5446-12-23 מדינת ישראל נ' ברוק

34. ההגנה העלתה טענה לפיה בכתב האישום לא הודיעה המאשימה על עתירה עתידית למאסר בפועל. המאשימה השיבה כי מדובר בטעות, ובתיק שהחל בהליך מעצר. לא מצאתי כי טעותה של המאשימה יצרה קושי משפטי בקביעת מתחם ענישה הכולל מאסר בפועל. מדובר בבירור בטעות סופר. מעבר לכך, בתיק האחר קיימת עתירה למאסר ומתחם הענישה שקבעתי מתייחס למכלול האישומים ומכל מקום, בהתאם להוראת סעיף 15 לחסד"פ ניתן ברשות בית המשפט לעתור למאסר בפועל גם בשלב מאוחר של המשפט, וכמובן שהנאשם מיוצג כך שלא הופרה זכותו לפי סעיף 15 בחוק.

35. באשר לגזירת הדין בתוך מתחם הענישה, נתתי דעתי לשיקולים הבאים, שבהצטברם מובילים לגזירת הדין **סמוך לרף התחתון של המתחם** :

- א. הודאת הנאשם וקבלת האחריות מצידו.
- ב. גילו ועברו הנקי.
- ג. מצבו הנפשי המורכב כעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית ומטיעוני ההגנה.
- ד. התקופה בה היה נתון הנאשם במעצר ובתנאים מגבילים.
- ה. הניסיון הטיפולי המוצלח בחלקו שנעשה לאחר שמיעת הטיעונים לעונש.

36. בנקודת הזמן המקורית בה נשמעו הטיעונים לעונש סברתי כי אין מנוס מלהטיל על הנאשם עונש מאסר ממשי, אולם בפרק הזמן המשמעותי שחלף מאז - השתנה מאזן השיקולים. הנאשם פעל כדי לנסות להיטיב את מצבו, והשתלב בטיפול אינטנסיבי בן מספר חודשים במרכז 'רוח ים'. ההליך הטיפולי במסגרת הנ"ל לא הושלם, אך להתרשמות בני המשפחה היטיב עם מצבו הנפשי של הנאשם. לאחר עזיבת הבית המאזן חזר הנאשם למעקב פסיכיאטרי במרפאת משרד הביטחון בבי"ח שיבא כשהוא נקי מסמים ואלכוהול, אך גם טיפול זה נתקל בקשיים, שיתוף פעולה חלקי ויחס אמביוולנטי מצד הנאשם.

37. לצד זאת יצוין כי המתלוננת דיווחה לשירות המבחן שמצבו של הנאשם הוטב במהלך שהותו בבית המאזן, הוא לא נקט נגדה באלימות כלשהי, מקיים קשרים טובים עם בנותיו ומשלם את הנדרש ממנו.

38. ההתפתחויות במהלך השנה האחרונה מקהות במידת מה את הסיכון הנשקף מן הנאשם. בנוסף, הזמן שחלף מבלי שהנאשם חזר על מעשיו מהווה אף הוא שיקול לקולא. בנסיבות אלה, הגם שאין בפניי תסקיר שיקומי מובהק, קרי אין עילה לחרוג מן המתחם מטעמי שיקום, סבורני כי ניתן

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 54680-08-22 מדינת ישראל נ' ברוק
ת"פ 5446-12-23 מדינת ישראל נ' ברוק

לגזור על הנאשם עונש מאסר בקרבת הרף התחתון של המתחם שקבעתי, אך לאפשר ריצוי העונש בעבודות שירות לאחר שהנאשם נמצא מתאים לכך.

39. בחתימת הדברים אחזור על התרשמות כל הגורמים הטיפוליים, לפיה הנאשם עודנו זקוק לטיפול משמעותי וארוך טווח. הניסיונות הטיפוליים במסגרת ההליך המשפטי מיצו עצמם, ויש לסיימו, אך הנאשם אדם צעיר ועתידו לפניו. יש לקוות שימצא בהמשך את המוטיבציה, הכוחות והדרך הנאותה להיטיב את מצבו – לטובת רווחתו האישית ולטובת ילדיו.

סיכום

40. לפיכך אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. **חמישה חודשי מאסר במועל.**
הנאשם ירצה עונש זה בעבודות שירות במפעל המשקם בנס ציונה, החל ביום 21.6.2026, והוא מוזהר בחובת ההקפדה על דרישות המסגרת, אחרת יהיה חשוף לסנקציות לרבות האפשרות להפסקת עבודות השירות וריצוי מאסר של ממש.
- ב. **שישה חודשי מאסר על תנאי** למשך שלוש שנים מהיום לבל יבצע עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. **שלושה חודשי מאסר על תנאי** למשך שלוש שנים מהיום לבל יבצע עבירת אלימות מסוג עוון.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי - תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' אייר תשפ"ו, 19 אפריל 2026, במעמד הצדדים.

טל ענר, שופט